

& facultate illius, cui debetur hereditas, quod longe diuersum est; Vnde non potest suprad. vltima quæstio decidi per hanc l. fin. C. de pactis, nec bonum fundatum sumi ex ea, quia in casu d. l. si deficiente cōsensu ejus, de cuius hereditate agitur, vel q. a nullu interfuit, vel quia qui adfuit, fuit per eundem reuocatus, & si hoc non obstante valeret pactum in casu d. l. si.

hodie nouissime situtatur in l. iust. 6. lib. 5. Nou Rec. legi Regni, & per l. 4. 4. quæ hodie est l. 4. tit. 7. eius d. l. s. qui bus legibus deciditur & probatur, quod melioratio tertii, siue hoc in testamento, siue in cōtractu inter viuos potest reuocari, nisi in tribus casibus specialibus ibi positis, scil. quādo traditur in vita possesso bonorum dicti tertii meliorato vel eius procuratori per constituentem, item quando traditur scriptura meliorationis coram tabellione, item & tertio, quando dicta melioratio tertii fit ob caussam matrimonij, vel vero in nostro casu suprad. cōstant, quia nullum datum votū captandæ mortis, præcipue cum ipse, de cuius hereditate agitur, consentiat & nō reuocauerit etiam quando maritus cōstituit maioratum vel vinculum cum legitimo cōsentiu vxoris de vtriusq; patrimonio, possit vxor etiam mortuo marito reuocare omnino valere prædictum testamentum filij per cōsensum & approbationem patris semel præstitum, licet postea reuocasset, quia sibi præjudicavit cōsensus semel præstitus, & quod semel placuit, amplius applicere nō potest, præcipue, quia à principio fuit voluntari patri consentire; at vero ex post facto, post si ipsa sola constitueret dictum maioratum siue vinculum, vel simul cū marito, quo etiam casu posset restandi protul vellet, est necessarium in eadem voluntate permanere, ut in l. scut ab initio ff. de act. & oblig.

46 Prof quo facit opinio pulcri Dd. tenentium, quod vbi sup. vnde ha leges Regiae reddit me dubium de licet constituto à duobus scil. viro & vxore, vel aliis, suprad. opinione. Sed relinquo cogitandum, quia viri primogenio ex vtriusq; patrimonio, vel facta melioratione possit alter eorum quoad propria bona penitentie inuito altero vel mortuo, & maioratu, quoad sua ignorabat dictas leges Regias, præcipue Cou. & Tell. Fernand. quia ille in eodem numero allegavit d. l. 17. & per eam idem tenuit in primo casu supradictæ distinctionis, quando vir & vxor simul faciunt maioratum & vinculum, hic vero legit & commentatur d. l. 17. dura tenuit supradictam opinionem; & sic prænem & irreuocabilitatem cōsensu ab vxore legitime oculis illam habebant, idem facit D. Molin. vbi supra, semel prestito, vt late ex O'drad. & alijs fundat & cōnet Rod. Suar. in rep. d. l. si quoniam in prior. in 5. lim. ad leg. Reg. n. 12. fol. 16. & in n. 14. fol. 16. C. de inoff. test. & Diac. Cou. Præsul. Segowen. meritis in rep. rub. de testam. z. par. n. 8. fol. 5. & Tellus Fernandez in l. 17. Tauri. n. 14. idem in suprad. i. c. quando maritus & vxor simul constituerunt maioratu licentia Regis, quod possit ambo, vel vnuus eorum reuocare pro sua parte, siue siat per viam vltimæ voluntatis, siue per viam contractus & consulendo, non obstantib. prædictis legibus Regis contra eam expensis: Ipsæ enim tantum permittent parentib. meliorantib. in tercio bonorum suorum. fol. 408 ad fin. & fol. seq. contra Bolog. conf. 6.2. tenentem esse irreuocabilem; licet opinionem Bologn. teat idem Tiraq. eodem tract. qu. 8. ad fin. 7. opinionem etiam Oldradi & sequacum cum supradicta limitatio videtur sequi D. Burgos de Pace in l. 3. Tauri. 2. par. 6. col. n. 125. seq. & nouissime post hujus operis primam editionem vtriusq; sequitur & probat referens supradictis & alijs auctores Dn. Molin. de Hispanor. primog. lib. 4. 6. 2. n. 84. vbi n. 85. plures remissiones refert circa fructus perceptos reuocari maioratu ex legi vel hominis dispositione. Eandem etiam opinionem sequitur nos referens D. Burgos de Pace junior. qu. iuris. n. 4. lib. 1. & n. 15. vbi limitat, quando consensus vxoris esset super omnibus suis bonis, & Angulo in 12. qu. 2. tit. 6. libr. 5. N. Collet. Reg. Ergo ita in dicit, id est si tu cōsenseris testamēto alterius, quia proposito videbatur dicendum, vt pater, qui semel morte illius confirmatur, probatur etiam ex l. scut. & cōsentim. ff. quib. mod. pig. vel hypoth. sol. ibi. vt si legare permisit, valeat quod concessit: Quod fit, vt si consentio permittēdo, quod alter testetur de re mea, præjudicat mihi talis patientia & cōsensus, & ad hoc notat illū aduertēda & notāda circa eam, antequam ad propo- text. Bald. vbi supra, & inquit idem Bald. in cap. 1. 9. do- sitū reuertamur. Primo, quod videretur hodie iure Regio, secundum caput & membrum supradictæ distinc- tionis non procedere imo corrigit per l. 17. Taur. quæsum in contractu, possunt & in vltima voluntate, idē latius

Iatiū Rod. Suar. vbi supra. nu. 13. Vnde cum hic casus huius, quia idem est in parentibus, idemque probat l. si sit diversus ac omisius à legibus Regiis, remanere quando, s. illud, & s. generaliter. C. de inoff. test. vnde con- debet sub dispositione iuris communis, quod haberet suto, vt semper in hac licentia & cōsentiu patris ap- Vt in præfata specie, vxor mortuo marito cōsen- ponatur iuramentum, licet securus esset in cōsentiu, vt sum à se præstitum reuocare minime possit, aliud. n. est vendere, aliud videnti cōsentire, vt in regula iuri- vbi supra. repetit. numer. 3. & 5. quianos in hac præ- sive quæstione agimus de reuocatione cōsentiu præstiti cum iuramento, vt filius libere testetur, nul- lam reliquendo patri legitimam, quod est diuer- sum, vt statim dicam.

Circa quæ jura duo sunt potissimum aduertēda Pri- mo, quod licet in casu l. si C. de pactis, reuocato cō- sensu, etiam pactum iuratum nihil valeat, vt supradictum est, tamen id est ideo, quia pactum est contra bo- nos mores, in nostro tame calu licentia a patre præsti- ta filio testādi & cōsentius non est cōtra bonos mo- res, vt supradictum est, & ideo iuramento firmatur & efficitur irreuocabilis, præterquam, quod in d. l. fin. li- iur. non procedat, vbi eadē est ratio, vnde prohibitus cōsentia & cōsentius eius, de cuius hereditate agitur, non fuit juratus, sed pactum ipsum, in nostro veo ca- su licentia & cōsentius fuit iuratus, vnde diuer- sum quidem sunt hi duo casus, & minime trahendi ad consequentiam nec similitudinem: quod nota.

Vtterius & secundo circa supradicta jura est ad- vertendum, quod licet in illis proberet, & præterea Tellus vbi supra, dicat, posse filium vel patrem post mortem testatoris cōsentire grauamen sibi in legiti- ma impositum, dum tamē expresse & specificè cō- sentiant, est tamen illud intelligendum respectu sui ipitorum, non vero respectu filiorum, quia cum ja sit jus quæsum, nō possunt in eo eis præiudicare, vt ja supra diximus: & hoc modo est jam intelligendum il- lud, de quo supra dixi me male suspicari, du adduxi ampliationē Palat. Rub. dicentis, posse filium, etiam post morem patris cōsentire grauamen sibi in sua legitima appossum, idemq; retuli etiā ex Rod. Suar. Nā intelligi debet respectu sui ipsius, non vero respe- ctu filiorum suorum, præterquam in tertio & quinto inter filios, & respectu quinti tantu inter extraneos.

Vtterius & tē ad interpretationem aliorum verbo- rum huius c. deuenianius, videndum nunc erit; An- ad validationem renuntiationis iurata, de qua in nostre tex- regiratur presentia patris vel eorum, quorum favore fit renuntiatio, & quod ab eis acceptetur? Qua de re eviden- dus est Couar. in presenti, ; part. relect. in init. num. 4. vbi de iure cōmuni concludit requiri, id probans ratio- nibus & cōsideratibus, & inquit, sufficere stipulatio- nem Notarii pro absēte, vel ratificationem subse- quatā ipsius absētis: de iure vero Regio arrenta l. 3. tit. 8. l. 3. Ord. vet. que hodie est l. 2. tit. 16 lib. 5. Ord. No. Regia Recop. inquit, forsitan non esse necessariū Notarij nomine absētis stipulacionem ex his, que ipse Couar. tradit lib. .var. resol. 1. 14. sed & absque dicta lege Regia, inquit Couar. non deesse, qui opinentur, iuramenti religionem sufficere, vt etiā absente patre hec renuntiatio validabit: rursus adhuc videri quibūdā putat, oportere, quod pater sit præfens in hac specie, vt iphis cōsensus intercedat, sine quo pactio ista siue renuntiatio etiam iurata iniquissima cōficitur, alio- part. 5. in gl. el. fennor lo cōficitur.

His tamen omnibus non obstantibus, Rodericus Suarez & Tellus Fernandez vbi supra, eos allegauit in versio, sed ut ultimam manum, nu. 44. in nostra proposita ibi quæstione idem decidunt, quod d. l. fin. C. de pact. in suo casu, alijs tamē fundamentis.

50 Beneftiam verum est, quod si prædicta licentia & cōsensus patris in materia & quæstione, de qua a- gimus, est jurisdictional vallatus, non posset reuoca- ri, & patens omnino excluderetur, secundū Tellum Fernandez in d. l. 6. Tauri. nu. 64. & 65. qui dicit, se vi- disse iam in vna causa matrem, qua cum iuramento cōsentit & licentia præstitit, exclusam fuisse, & in alia, quia non jurauit admissam & obtinuisse, nō ob- stante, quod licentia præbuerat, quia eam reuocaret, quod est profecto notandum, & pro hac opinio- nis effectus expressus in presēti, licet loquatur in fi-

nulla ut in d.i.s.C. de paf. si tamen præcesserit, & eius Burgos de Paz consil. 14. num. 20. & consil. 15. num. 12. quem virtute filius vel filia in absentia patris vel fratri, in & alios referens eandem opinionem late pluribus quorum favorum renuntiat, cum iuramento renuntiatu[m] fundamentis & considerationibus probat Burgos tauerit, valebit quid[em] & tenebit renuntiatio, neq[ue] po- de Paz Iunior prædicti auctoris filius lib. 1. que[st.] 10. n. terit revocari etiam ante acceptationem, maxime ra- zt. & seq. & Aduocatus Granaten. Pelaz in tracta- matione iuramenti appositi, q[ui]a ita sumat robur, pre- iorat. par. qu. 56. num. 1. fol. 142 & quast. 68. num. 1. fol. 131. & stat astu inualido, vt nullo modo revocari q[ui]a se- virobique affirmat hanc opinionem in iudicijis pra- tatus seruandis hoc est precedente cōfensus patris, li- citari, & d' que[st.] 36. tenet sufficere tacitū acceptationis et seorsim in alia scriptura per text. in p[re]sent. c. quā- nem, & ipsius tacitū acceptationis nonnulla exēpla uis p[ro]p[ri]e. cum simili, & per tex. in auth. sacram. puber. C. si refert articulum hunc nouissime ad utramq[ue] partem aduers. vend. de qualate egimus. * Si tamen non præ- post supradictos examinauit Matieno in l. 7. in gloss. cessit consensu patris, poterit revocari renuntiatio numero 15. & p[ro]p[ri]is seqq. tit. 10. libro 5. Nova Coll. præd. etiam iurata, quinimo est nulla, vt p[re]dictimus Regia, qui tandem, præcipue num. 19. & 21 tener pri- sequuta tamen acceptatione patris ante revocationem sententiam supra relatan cum alijs, quo[rum] refert, nem, permanēte ipso in eodem cōfensus vñq[ue] ad mor- rem fallitur meo iudicio; Nam secunda contraria ve- tem, validatur ipsa renuntiatio, secundum Salyc. in riot & receptio est, quamvis primam teneat etiam d.l. si nu. 10. ad fi. quem refert C. u. vbi supra, ac prou- nouissime Frat. Ludou. Lopez in suo instru[ct]o. conscient. de non poterit deinceps revocari a renuntiante. 2. par. c. 26. col. 159. & Angul. in l. 1. gl. 8. n. 18. tit. de las me-

* Ex quib[us] ipse idem inferre possem, in mera & gra- joras, lib. 5. N. ua Colleg. Reg.

tuita donatione, q[ui]a hodie stante dicta lege Regia ac- Sed quantum ad primam limitationem suprapo- 4 quiratur etiam absenti, & nō possit revocari etiā an- sitam Greg. Lopez, scilicet, quotiescumque Notarius te acceptationē, quia lex illa non tantum loquitur in nomine absenti stipularetur & acceptaret donatio- pacto, sed in quocunque genere obligationis, in qua nem, inuenio, quod eam plures allegans sequitur et quis se velit obligari alteri, nā remanet obligatus etiam Cou. in rubric. de testam. in 3. par. num. 12. vbi inquir, iam in fauore absentiis, sive pacto nudo sive alio mo- esse communem opinionem Dd. acquiri hoc casu ab- do, sicut si intervenisset stipulatio, sed quando inter- senti actionem vñlēm absque cessione, esse tamen uenit stipulatio, nō est necessaria acceptatio, nec po- necessariam ad hoc ipsius donatarij ratihabitionem, test revocari, quia obligatus per stipulationē, est si- licet ante hujusmodi ratihabitionem donator non miter obligatus, ut in toto tit. ff. de verb. oblig. & Inff. co- possit revocare p[re]dictam donationem, secundum dem; igitur, &c. & in terminis per dictam legē Regia communem opinionem Dd. quos ibi refert, licet alii tenet Ant. Gom. 2. tom. c. 4. de don. n. 3. ad fi. & idem qui etiam per eum relati teneant contrarium: & h[ec] voluit in d. 2. tom. c. 11. n. 18. ad fi. Eadem etiam opinio- limitatio prima est vera & tenenda, licet contra eam n[on] tenet expresse D. Did. Perez Salm. in l. 3. tit. 8. li. 3. teneat Alciat. in e. cum contingat, 111. ad fi. de iure iuri. & Ordin. vet. col. 103. & 103. vbi refert Cou. idem tenen- inquit nu. 112 esse hanc suam opinionem communem sed aduerte, quod Cou. non idem tenet, sed po- sed primam opinionem sequitur & latissime pro- prius contrarium, vt j. dicetur. Pro hac etiam opinio- bat agens pro & contra, & dicens communem plu- ne facit, quod tradit Petr. Duen. in reg. 19. limit. 1. adfi. res referens Rolan. à Vall. consil. 19. per tot. præcipue vbi inquit, hodie videri per d. 1., non requiri accep- num. 22. lib. 1. vbi reprehendit Alciat. vbi supra, & tene- rationem confessionis extrajudicialis: pro hac etiam non requiri acceptationem sive ratificationem. opinione faciunt, quæ late tradit Roderic. Suarez Quem articulum latissime examinauit postea D. Mo. in repet. L. quoniam in priorib. in 8. qu. princ. num. 1. & seqq. fol. lin. vbi supra. num. 58. & seq. vbi secundam opinionem 216. C. de inof. test. & in remissione iniurie facta abson- supra videtur eligere, sed nihilominus tenendum te parte, quod hodie attenta dicta lege Regia non re- est, quod p[re]dicti. * Eadem duas opiniones contra- cunq[ue] Notarius stipularetur & reciparet nomine ab- farias cum infinitis earū auctoriis refert nouissime Ant. Thesaur. deci. Pedemont. 70. num. 3. & 4. vbi inquit, v- trumque non solum communem sed etiam magis communem à recentioribus appellari: Ipse tamen etiam attenta dicta lege Regia Greg. Lop. in l. 11. magis communem existimat esse nostram, quam de- 4. par. 5. singl. no lo puede hazer. per tot. vbi latissime fun- dendimus & veriore, nēmpe vt in p[re]dicta specie dat hanc opinionem: & respōdet ad dictam legē Re- ante ratificationem absenti possit revocari donatio, giam, vñlēm in duobus casibus. Primo, quotiel- & num. 5. eam expresse probat in quadam concordia, cung[ue] Notarius stipularetur & reciparet nomine ab- quam inter p[re]dictas opiniones assignat. *

Secundat[em] limitatione Greg. Lop. vbi sup. est etiam ve- 54 quia his duob. casibus secundūm eum non poterit re- scil. interuenient iuramento in donatione, de nō uocari donatio, etiā nō fuerit acceptata per dona- recando eam secundum Cou. d.c. 14. n. 13. sequitur tarium. Hanc etiam secundam opinionem tenet & etiam plures allegans & bene probans, tam iure ca- sequitur Cou. lib. 1. var. resol. c. 14. n. 13. & Pet. Nunnez nonico. quam ciuili Rolan. à Vall. consil. 19. n. 29. & seqq. de Avend. z. par. c. 29. prator. n. 11. Eadem etiam opin. lib. 1. & ita est tenendum, licet Alciat. vbi supra, d. num. tenet & sequitur Notarius Monter. in sua p[ro]p[ri]et. in 7. 111. dicit contrariam opinionem esse veriorem. tral. fol. 115. ad fi. vbi eam appellat magis vulgarem, se- Re tamē accurritus persensa post huius operis pri- quitur etiam Ioh. Bapt. in sua antnom. iur. n. 26. & hec mā editionem, opinio Alciati in hoc verior videtur opinio secunda mihi videtur tenenda ex fundamen- & tenenda in praxi aduersus p[re]fatum limitationē & rationibus, de quibus supradicti Dd. hanc se- Greg. Lopez & sequacium, eo, quod iuramentum se- cundam opinionem, etiam attenta dicta lege Regia, qui debet naturam actus, super quo interponitur: ac nouissime post huius operis primam editionem op- proinde in nostra specie intelligendū est si donatio time probat egregius D. Molin. de Hisp. primog. lib. 4. à donatario acceptetur, argum. l. fin. C. de non na. pecun. c. 2. n. 58. & seq. vbi etiam tenet ex communi opinio- & in l. fin. qui satisf[ac]t[ur] cogant. cum simili. l. 27. versic. otro ne, etiam in p[ro]p[ri]a causa: Eadem etiam opinionem si de mos. tit. 11. p. 3. sed donatio ipsa absenti facta, lux- tenet Olan. in sua concord. antinom. lit. D. num. 43. & seq. ta suam primordialem naturam, ita demum intelli- vbi refert D. Molin. & nouissime alios allegans D. gitur valere & revocari nō posse, si a donatario ac- petetur,

p[er]tinet, & non alias, ut in l. si ego, ff. de negot. ges. & in l. obig. refert plures Rol. à Valle d. consil. 19. n. 19. & seq. & co[m]munis seruus, & si in si ff. de acquir. pos. & in l. abs. eti, ff. de donat. & in l. 4. tit. 4. p. 5. in vers. La tercera, & in vers. Laguardia, & in terminis hoc probat Paulus de Castr. consil. 17. incip. in casu seq. v[er]sis omnib[us] per totum consil. lib. 2. vbi loquitur in donatione facta per patrem filiæ ab- senti, & inquit, quod illi non sicut jus quæsumus ante ratificationem, quia licet legatum acquiratur etiam ignorant[er] reuocabiliter, tamē non sic est in donatione, neq[ue] etiam reuocabiliter nō acquiritur nisi sciēti & consentienti, quia pende: ex voluntate duorum, idem Paulus Castr. consil. 95. visis, qua narrantur in 2. du- bio, vol. 2. seq. Decimus consil. 26. n. 12. & consil. 46. n. 3. & cof. 52. in si. & consil. 661. n. 1. Curt. Iunior. consil. 52. n. 13. & consil. 53. n. 9. & consil. 120. n. 3. & 4. Bertrand. consil. 73. col. 5. vol. 1. Parisius consil. 77. col. 1. & consil. 78. col. pen. codem vol. refert alios Rol. à Valle consil. 10. n. 9. 10. & 11. lib. 1. Ergo ju- ranūm in p[re]dict. donatione interpositum, sive sim- plicer, sive de nō reuocando eam, eodem modo in- telligendum est, nempe si acceptetur. Præterea per juramentum vel pactum nullus obligatur, nisi con- sentiat ille, cui fit juramentum: Vnde quando quis jurat principaliter in fauorem absentiis, primaria ob[lig]atio dirigitur in Deum, sicut etiam pars non curat de implem. éto, nec etiam Deus, & ideo hoc respectu requiritur confensu absentiis, ita Abb. per text. ibi post Ant. Butr. in c. sicut. el. 3. n. 5. de reuoc. & inquit Archid. in c. quacunque arte verborum, 22. qu. 5. in si. n. 4. quod nemo per juramentum vel pactum proprium obligatur, nisi consentiat ille, cui fit pactum vel ju- ramentum: conducunt etiam tradita per Bald. in auth. generaliter, n. 12. C. de Epif. & cleric. & per Fortun. Gar- liam in c. 1. n. 23. de paf. & in terminis per p[re]dicta o- pinionem supradictam Alciat, quamvis cum non re- ferat, quod donatio hujusmodi jurata ante accepta- tionem possit aduersus Greg. Lop. vbi sup. n. 64. late probat & tenet nouissime D. Molin. vbi sup. n. 64. & 66. post Decimus, quem refert consil. 432. n. 25. & 26. dicens, hoc fortiori ratione procedere in majoratis, in quibus plura grauamina injungi solent vo- catis ad eorum successionem, ad quæ implenda ipsi etiā astringuntur, & ideo requiritur acceptatio, quia censeri debent donationes ob causam, & contractus semel atq[ue] iterum transiſſe Senatum, sicut res du- bia atque satis controvessa est: nihilominus ad huc sententiam tenet Burgos de Paz Senior d. consil. 14. n. 21. & Iunior d. q. n. 46. Qua ratione idem erit censendū, etiam si interueniat reseratio vñlēm, vel clausula constituti, tamē in articulo principali de juramento promissorum donationi absenti facta accedente contra Alciat. & sequaces nobiscum in princ. n. 55. & sic cum limitatione Gregor. Lop. teneat The- saurus, nempe, quod p[re]dict. donatione jurata absenti facta reuocari non possit, cit[er] que d. n. 8. plures alios au- tores sam tenentes, inter quos Bursat. consil. 18. di- centem magis communem: addit[ur] præterea cum ea, semel atq[ue] iterum transiſſe Senatum, sicut res du- bia atque satis controvessa est: nihilominus ad huc in puncto juris contra limitationem, & sic cum Al- ciat. & sequacibus, prout supranovissime tenui, pu- to nunc quoque esse tenendum: esetque indubium meo iudicio, quando donatarius respectu ad ali- quid tenebatur, vt paret ex Molin. vbi supra, & ex Thesaur. etiam vbi supra, n. 10. in ultima ampliatione, quamvis in simplici donatione loquatur: idem tam- men est in iurata. *

Admonet tamen † Monterros. vbi sup. tabellionem de bono consilio, vt partes admoneat, vt tradatur scriptura donationis donatario, vel titulus rei dona- tæ, quia per traditionem hujusmodi videtur tradita possesso rerum donatarum, & donatio erit certa & non perturbabit: quod probatur in l. 1. C. de donat. & in leg. 8. titul. 30. part. 3. & in leg. 10. titul. De las dona- ciones, lib. 1. fori, quae jura bene declarat Ant. Gomez in leg. 45. Tauri, num. 56. vsque ad numerum 60. & Tel- lum Fernandez in l. 17. Tauri, num. 65. & sequentibus, in melioratione & donatione tenet ex iure habemus le- ges Regias expressas, quæ hodie dicunt & probant, scilicet lex 1. titul. 6. & lex 4. titul. 7. lib. 5. nouarecipro. Regis, unde est cautela ad hoc, vt donatio sit irre- uocabilis, vel quod accepteur statim a donatario, vel quod tradatur scriptura donationis coram ta- bellione donatario nomine possessionis, & melius erit quod fiat vtrumque.